

פְּרִישַׁת פִּנְקָס כ"ב בתמוז 5785

עלון מס' 494

כניסת השבת 19:27
צאת השבת 20:28

עלון מורה סיפורים מחזקים

המעשה הגדול שעשית - החתונה, הכל עליי, האולם, הצילום, המוסיקה, שמלת הכלה ובנוסף, בית בירושלים עליי. והשכן הזה שעשה את המצוה לשם שמים, פתח את ביתו לטובת הקבלן והשכן ומשמים פתחו לו את מזלו בענק!

לפני כחמישים שנה הגיעה בחורה אחת לרבי מלובביץ' ואמרה לו: 'אני כבר בת ארבעים ומיואשת, די מספיק אני רוצה להתחתן! הסתכל אליה הרבי ואמר: 'יכול להיות שפגעת במישהו? מיישה שנפגשת איתו בעבר ופגעת בו?' אמרה אותה בחורה: 'אני זוכרת משהו שפגעתי במישהו, אבל זה היה ממש מזמן, אין לי דרך לאתר אותו. הרבי מלובביץ' אמר לה: 'קחי טיסה חזרה לישראל, לכי לרחוב המסגר בת"א מס' 25 יש שם תחנת אוטובוס, תגיעי לשם ביום רביעי הבא בשעה 12:45.

חזרה אותה בחורה לארץ וכעבור שבוע ביום רביעי, כפי שאמר לה רבי, הגיעה לרחוב המסגר 25 בת"א וזכתה בתחנת האוטובוס, ב-12:45 הגיע לשם אותו בחור מהעבר והיא אמרה שהיא מתנצלת שפגעה בו ושיסלח לה מכל הלב וכיוצא בזה, והוא בלי היסוס מיד אמר לה 'מחול לך מחול' לך מחול לך' והם נפרדו לשלום.

כעבור כמה חודשים הכירה ב"ה את האחד והתחתנה, כעבור שנה נולד לה גם תינוק ב"ה ועשו לו גם ברית ובשמחה הזו ספרה לכולם, איך בזכות הרבי מלובביץ' התחתנה וזכתה גם לבן, איך הרבי אמר לה לגשת לרחוב המסגר בשעה מסוימת, ביום מסוים ומדהים איך ידע הרבי שאותו בחור יגיע לשם בזמן המדויק? כדי שימחל לה ויבטל את העיכוב משמים?! ואז אחד מהנוכחים בברית שאל אותה על פרטיו של אותו בחור, שמו? משפחתו? מהיכן הוא בארץ? וכו' והיא אמרה לאותו אורח בברית את פרטיו של הבחור. שאל אותה האורח 'ומתי זה היה שפגשת באותו בחור?' 'שנה וחצי בערך' השיבה אותה בחורה. 'אבל זה לא הגיוני' אמר האורח 'אני מכיר היטב את הבחור הזה, והוא נפטר לפני שש שנים...' ואז הבינו כולם את כוחו של הרבי מלובביץ' להוריד נשמה לעולם הזה רק כדי שיתנצלו בפניה של אותה נשמה, כדי שבת ישראל שהגיעה כבר לארבעים וזוועקת מעמקי ליבה על מר גורלה, תוכל להקים בית בישראל. אשרינו שזכינו לצדיקים כמו הרבי מלובביץ' שמגן עלינו ממקומו בעליונים.

אבי הוא בחור בעל חסד מחד, אבל מאידך בחור בעייתי, מסתבך פה מסתבך שם, יש לו לב טוב אבל גם נטיה ללכת עם אנשים לא טובים בלשון המעטה. לאבי מיועדניו יש בסטה בשוק בת"א. יום אחד אבי מסדר את הירקות והבחין בסלקל שבור, בתוך הסלקל תינוקת בת שנתיים עם שמיכה מלוכלכת. התחיל אבי לכרוז בקולו 'מישהי שכחה כאן ילדה? מישהי שכחה כאן ילדה?' אבל אף אחת לא ענתה.

הרבה מעם ישראל במדבר עשו מצוות, חלק על 'אוטומט' חלק מכח ההרגל, אבל פנחס שם את הלב שלו 'על הדלפק' עבור השם, עצר את המגיפה וזכה שתקרא פרשה על שמו לא בכדי. ומה שלמדנו מהסיפור, שאם מוכר בשר ודם קבל את הלב של אותה ילדה, אנחנו נבוא ונניח את הלב שלנו על הדלפק של בורא עולם, ודאי יקבל הקב"ה את לבנו ויוריד לנו שפע!

אברך אחד בבני ברק קנה דירה ישנה והיה חייב לשפץ אותה לפני שהוא עובר אליה. הוא הזמין קבלן שיפוצים, שבדק את הדירה ואמר: 'אני אעשה לך את השיפוץ, אבל יש כאן בעיה לא פשוטה, לא בשיפוץ עצמו, אלא בהבאת החומרים לדירה, אין אפשרות לא במנוף ולא בשום דרך, הסיכוי היחידי להעביר את החומרים הם דרך דירת השכן, דרכו נעביר את הבלוקים, את הצנרת, את המלט ועוד המון דברים חשובים לשיפוץ'

עכשיו אני שואל אתכם קוראים יקרים - זה לא להעביר מקרר חד פעמי, זה חודש שלם שנכנסים לתוך ליבו של השכן, איזה אדם יסכים לדבר כזה, שיהרסו וילכלכו לו את ביתו ויפריעו לפרטיותו במשך חודש שלם?!? זה לא נסיון גדול? זה נסיון ענק מאין כמותו! נסיון מארץ הנסיונות! איזה אדם יכול לקבל דבר שכזה?

אבל למרות הנסיון האפסי, הלכו הקבלן והאברך ותקתקו על דלתו של השכן, וכשפתח אותו שכן את הדלת, אמר לו הקבלן: 'אני באתי לבקש ממך משהו תמהוני, אבל אני רוצה לעזור לשכנך והכל תלוי בך נשמה' 'מה בקשתך?' שאל השכן וקבלן השיפוצים ספר אודות השיפוץ, שאין שום אפשרות להעביר חומר, 'והדרך היחידה זה רק דרך הבית שלך, וכל החודש הזה, שנעביר מלט, בלוקים, וכל מיני חומרים, אני אתן לך על כך 15,000 ₪ כפיצוי על עגמת הנפש, אי הפרטיות והלכלוך' 'בסדר גמור' אמר השכן והאברך והקבלן נותרו בהלם שהוא הסכים בכזו קלות! בלי נסיונות שכנוע או מנוף לחצים, רק הסבירו ומיד אמר בסדר גמור ונתן את האוקיי.

כעבור חודש הסתיים השיפוץ ב"ה, הגיע הקבלן לאותו שכן, שבח אותו והודה לו מאוד וגם נתן לו 15,000 ₪ כפי שהבטיח. 'נראה לך שאני אקח את הכסף?' אמר השכן 'מה זאת אומרת?' אמר הקבלן 'אתה עשית עמנו חסד גדול מאוד!' השיב לו השכן: 'מה שעשיתי עולה 15 אלף? מצוה כזו מי מוכר?' הקבלן התפעל מאד מאותו שכן, איזו ענוה? איזה מידות? משפחה עם לב זהב אחד אחד! אמר הקבלן לשכן, במשך חודש שלם אני מעביר דרכך חומרים וראיתי איך בתך בת ה-20, מנקה את הסלון, בשקט ובחיוך, לא רק שאינה מתלוננת, היא שמחה על המצוות שהיא עושה, ועובדת בכזו שמחה ובאהבה גדולה, וחשבתי, יש לי בן בישיבת חברון, אמרתי לאשתי, רק את הבת הזו אני רוצה לבנוני, לא אף אחת אחרת!

כעבור כמה ימים נערכה פגישה ראשונה בן בת השכן לבן הקבלן וההתאמה היתה מושלמת, ב"ה זיווג משמים. כשנפגשו ההורים, אמר הקבלן, על

וְהָיְתָה לוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית קְהֵנַת עוֹלָם
פַּתַּח אֲשֶׁר קָנָא לֹא לָהֶּיוּ יֵשׁ מִצְוָה
שעושים, אבל יש מצוה ששמים את הלב בה

ילדה בת 8 הגיעה לחנות תכשיטים בר"ג, 'כן ילדה, מה את צריכה' 'תראה לי כמה שרשראות זהב, שילוב של יהלומים, תרגש אותי!' 'כאן זה לא גולדפילד, ילדה איפה אמא שלך?' 'אמא שלי נפטרה' 'וואו, סליחה, מחילה, איפה אבא שלך' 'אבא שלי נפטר' והמוכר הרגיש מבוכה משהו, שתק ואחר אמר 'בואי ואראה לך מבחר שרשראות, אבל אני חייב להודיע לך שזה יקר מאד מאד' 'אהה, אל תדאג לכסף, כסף זה לא הבעיה שלנו בחיים, יש בעיות אחרות' הראה לה המוכר מספר שרשראות, אך לא היה משהו שמשך את ליבה והיא בקשה ממנו לראות לה משהו יותר מרשים והמוכר התפעל מהילדה ומבטחונה והביא שרשראות יותר יקרות והילדה מיד מצאה את מבוקשה.

המוכר אמר 'ילדה תקשיבי, זו שרשרת מאד יקרה, היא עולה 27 אלף ₪! איך את משלמת?' 'הכל מזומן, רק תעטוף לי, כי זה למתנה' 'למי המתנה?' והילדה ספרה שיש לה אחות בת 18 שחוגגת יום הולדת, ובשנים האחרונות מגדלת אותה כמו אמא ואבא, ומאז שהיא זוכרת את עצמה, היא חוסכת פרוטה לפרוטה כבר שנים, ועכשיו רוצה להוציא את כל חסכונותיה ולהשקיע באחותה, שהיא כאמור כמו אמא ואבא שלה יחדיו! המוכר נגב את הדמעות שזלגו מעיניו, והילדה פתחה תיק קטן של הלוי קיטי והוציאה מלא מטבעות של עשר אגורות... 'כמה רצית?' שאלה הילדה וספרה 1,2,3 עד שהגיעה ל-27 מטבעות של עשר אגורות... המוכר קלט, שכל מה שיש על הדלפק כרגע, לא מכסה אפילו את הקופסה... לקח המוכר את 27 המטבעות ארז את השרשרת נתן לילדה ואמר תמסרי לאחותך מזל טוב גם ממני.

הגיעה הילדה הביתה והחלה מסיבת יום ההולדת של האחות, כשהגיעו לשלב פתיחת המתנות, פתחה האחות, מתנה מתנה וכשהגיע למתנה של אחותה הקטנה נדהמה לראות שרשרת יקרת ערך! 'מה זה?' 'זו שרשרת בשבילך' 'מה בשבילי?' איפה קנית? 'פה בחנות ממול' 'תיכף חוזרת' אמרה האחות עזבה את מסיבתה שלה ואצה רצה אל חנות התכשיטים, הגיעה מתנשפת ואמרה למוכר 'הנה שקית המתנה שאחותי הקטנה הביאה לי, אני מתחננת לפניך, אל תעשה מזה סיפור, היא בסה"כ ילדה קטנה, החזרתי לך את האבדה, בוא נסגור את זה ככה'

'אחותך זו הילדה בת ה-8' 'כן' 'נו, אז אחותך היתה אצלי וקנתה את השרשרת' 'מה אתה מדבר?! היא ילדה קטנה, מאיפה תקנה? בקושי יכולה לקנות ביסלי ובמבה...' השיב לה המוכר 'דעי לך שיש אנשים שקונים דברים בכסף, ויש אנשים שקונים עם הלב! על הדלפק שלי מניחים בד"כ שטרות, אבל אחותך הקטנה, הניחה לי את הלב שלה על הדלפק! וללב אי אפשר לסרב!'

כעבור כרבע שעה, ראה אשה שמחפשת ירקות, כאלו שזרקו אותם, מנסה ללקט משהו לביתה, לא צריך להיות חכם כדי להבין שמדובר באשה עניה וקשת יום! אבי שאל אותה 'גברת, התינוקת הזו אולי שלך?' 'כן' ענתה בקול רפה

אבי אמר שמעתה תבוא לפה והוא ימלא לה את ביתה בפירות וירקות וכל מתי שנגמר תבוא לכאן והוא ימלא את סלה, ובנוסף פעם בחודש יתן לה משכורת חודשית כדי שתוכל להתקיים בכבוד. האשה התחילה לבכות בלי הפסקה ואמרה 'תודה רבה לך בורא עולם' והודתה לאבי ואמרה לו 'אתה לא מבין באיזה מצב אני נמצאת? בפת רעב, נשאר לי ללקט ירקות רקובים שזורקים אותם כאן בשוק, הצלת את חיי! אין לי מילים להודות לך!'

כמה זמן קוראים יקרים אדם יכול לעשות חסד? חודש חודשיים שלוש? אבל עוברות חולפות 20 שנים ואבי עושה את המצוה הזו בלי לומר מילה, כמו ששון בכל חודש נותן לאותה אשה משכורת ממש וכן כל כמה ימים שולח לה ירקות ופירות. יום אחד קבל אבי טלפון, על הקו בחור בשם שמעון, אותו שמעון אמר לאבי שהוא מלאך וצדיק ואבי אמר לו שהוא רחוק מלהיות מלאך או צדיק, אבל שמעון אמר לו 'תודה על מה שעשית לאמילי' 'מי זו אמילי?' התפלא אבי 'אמילי זו הבחורה שאתה מחזיק כבר עשרים שנה, מגיל שנתיים, היום היא בת 22 ואני החתן של אמילי, אותה מצאת בסלקל לפני עשרים שנה, תודה רבה לך על כל מה שעשית בשביל אמילי ואמה' 'מה??? אמר אבי 'היא הולכת להתחתן? וואוו איזה כיף, שימחת אותי ממש' 'כן, אז שוב תודה רבה לך! וב"ה אני בא ממשפחה מבוססת, אז רציתי לומר לך, שאין צורך יותר בלהעביר כסף וירקות, אנחנו ב"ה הולכים להתחתן ואני מעתה אדאג לאמילי ואמה'

ואבי אמר לשמעון 'בבקשה אל תעשה לי את זה, אני רוצה להשאר במצוה, אל תקח לי את החסד הזה בבקשה!' 'עזרת מספיק, עשרים שנה זה המון, חפש משפחה אחרת לעשות עמה חסד' 'תשאיר לי אותם, בסדר אתה בעל יכולות כלכליות, אבל מה אכפת לך שאני עושה חסד? בוא אספר לך סיפור - לפני עשרים שנה הסתבכתי עם אנשים לא טובים, באו אלי לבסטה וירו עליי, ניסו להרוג אותי, אבל ב"ה הצלחתי לברוח והם לא הצליחו במשימתם, יש לנו רב גדול בשכונה, הלכתי אליו, ושאלתי

אותו, כבוד הרב, מה אתה חושב אני צריך לעשות? לטוס למיאמי? לברוח לאמריקה? וואלאק הרב, תגיד לי מה אני צריך לעשות? אמר לי הרב, ראה, אני לא יודע במה בדיוק הסתבכת, מה בדיוק רוצים ממך הפושעים הללו? אבל דבר אחד אני כן יודע, יש דבר אחד אצל הקב"ה שלא בטל לעולם, מה זה? שאלתי אותו והרב השיב: מידה כנגד מידה, כלומר, אם תתן חיים למישהו אחר, בשמים יתנו גם לך חיים, תן חיים קבל חיים. אמרתי לרב, מאיפה אני אמצא מישהו לתת לו חיים? והרב השיב תתפלל על זה והשם יזמן לך. למחרת הגעתי כרגיל לשוק ומצאתי תינוקת בת שנתיים בתוך סלקל וגם ראיתי אשה מחטטת בפחים ובקרטוני זבל כדי לחפש אוכל, כפי שאתה כבר יודע את הסיפור, והבנתי שהשם זימן לי במהרה, מישהו להעניק לו חיים, כפי שהרב אמר לי, ועטתי על המצוה הזו ואני עושה אותה באהבה כבר עשרים שנה, ואני בטוח שלא אני מחזיק אותן, הן מחזיקות אותי, מחזיקות אותי בחיים, זה ברור לי לגמרי, אז כל מה שאני מבקש ממך, חתן יקר שמעון, אל תקח ממני את החיים!

שמע שמעון את הסיפור של אבי, התרגש מאד והרעף מחמאות לאבי, אך בכל זאת אמר שהוא מבטל לו את המצוה, מרגע זה אין יותר מצות חסד! מהרגע הזה מפסיקים את הירקות והמשכורת! הם לא צריכים לא כסף ולא ירקות או פירות. אבי הירקן הרגיש צער גדול בלבו שלוקחים ממנו מצוה אחרי עשרים שנה! למחרת בבוקר הגיעו לבסטה שלו כרגיל, אך עבריינים הגיעו ורצחו אותו! ההלוויה שלו היתה כמו הלוויה של צדיק, המוני אנשים באו לחלוק לו כבוד אחרון וכולם הבינו, שכשאתה עושה חסד עם אחרים, אתה קודם כל עושה חסד עם עצמך!.

יהודי יקר בשם עזרא מזרחי, הוא חזן קבוע במנין ותיקין בבית כנסת שתיילי זיתים בבני ברק. חורף וקיץ הוא מנעים בקולו, עובר בין מקאמים וכולם נהנים מקולו הערב. יום אחד קרא אותו עזרא מזרחי, הלכה בשולחן ערוך, שצריך לומר את מזמור לתודה בניגון, לעתיד לבוא זה המזמור היחידי שישאר. הוא הבין שזו הלכה נשכחת ולא כולם מקיימים אותה, לכן אמר לציבור בבית הכנסת, שמהיום והלאה הוא הולך לנגן את מזמור לתודה ואף אחד לא הביע התנגדות ב"ה.

כעבור זמן מה, חש אותו עזרא מזרחי כאבים איומים שהלכו והתגברו, הוא הלך לבדיקות מקיפות בבית חולים שלאחריהן ישב עם הרופא שאמר לו, שזה לא נראה טוב, הם חושדים שיש איזה גידול 'לך תנוח חודש' אמר הרופא 'אחרי חודש תחזור אלי ואני והצוות נסביר לך מה צריך לעשות' יצא משם

עזרא מזרחי כשהוא מבין בשכלו שיש לו את המחלה! הרים עיניו לשמים והודה לבורא עולם על כל הטוב שנתן לו כל השנים, הודה והודה ופרט, כי הבין שלא נשאר לו הרבה לחיות!

למחרת נסע לצפת לקברו של המרן ר' יוסף קארו מחבר השולחן ערוך, והתפלל בבכיות ואמר 'רבי ומורי עטרת ראשנו רבי יוסף קארו, אתה כתבת הלכה שהיא נשכחת מבני אדם ואני החלטתי לקיים אותה והקפדתי ועדיין מקפיד לנגן את מזמור לתודה, בבקשה תהיה מליין יושר עבורי לרפואתי' וכך בכה והתחנן ודבר מעומק ליבו להשם ולר' יוסף קארו זצ"ל. 'השם יתברך, הכל בידך ואני מקבל באהבה כל מה שיקרה לי, אבל אני רוצה לפאר אותך, רוצה לנגן מנגינות עבורך בבית הכנסת, להדר ולשבח אותך בבית הכנסת ולזכות את הציבור, ואני גם מקיים הלכה שכמעט אף אחד לא מקיים אותה, אני עוררתי את כולם לקיים הלכה נשכחת. כעבור חודש חזר לבית החולים ועשו לו שוב צילומים ובדיקות.

וכשנכנס לרופא לשמוע על מחלתו, ראה את הרופא מסתודד עם רופא אחר וקראו למומחה ולעוד מומחה, אחד הולך שניים באים ונהיה ממש עליה לרגל, וגם טכנאי הצילומים באו ומיודעינו החזן עזרא מזרחי רואה את כל זה ומבין שמצבו כנראה הגיע לנקודת אל חזור ואפילו טיפולים לא יעזרו! ובינתיים הגיע גם מנהל בית החולים וסגנו ואין כמעט רופא שלא התייעצו עמו והחזן עזרא עטיה עוד מעט מתעלף רק מהמתח הזה.

ואז הוא שואל את הרופא 'מה בעצם קורה כאן?' והרופא הראה לו שני צילומים שלו, אחד מלפני חודש עם גידול מפחיד והשני מהיום של בן אדם נקי לגמרי, בריא לחלוטין וזה לא דבר שהם רגילים לראות, אין סיכוי שבתוך חודש ממצב של מוות בטוח למצב של 'בריא לחלוטין' בלי טיפולים, ללא תרופות, בלי שנעשה דבר!

אמר לו הרופא שהוא בריא לחלוטין וזה גרם להם לספקות בציוד ובמכשירים, לכן התייעצו עם הטכנאים ועם כל מיני סוגי רופאים לרבות בכירים כמו המנהל וסגנו, כי זה דבר משולל הגיון! 'תגיד לי בבקשה מה עשית?' ואז אמר לו החזן, הוא בעצם לא אמר לו דבר... הוא שר לו את מזמור לתודה בניגון ערב כמו שרק הוא יודע והרופא שאל 'מה זה הניגון הזה?' והחזן ענה לו: 'כשאתה שר את מזמור לתודה בניגון אתה מושך עליך ישועות!!!'

הלכה יומית

מנהג האשכנזים לאסור תספורות בכל ימי בין המצרים. והספרדים מחמירים בזה רק בשבוע שחל בו תשעה באב, ולגבי נשים, אף מן האשכנזים המיקלות בזה, יש להן על מה לסמוך.

קייטנות של ילדים, או גני ילדים הפועלים בימי בין המצרים, ובמסגרת פעולתם משמיעים בהם שירים המלווים בכלי נגינה, יש להקל להם להשמיע שירים אלה בימי בין המצרים. כן פסק מרן רבינו זצ"ל, וכן פסק הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל.

מי שפרנסתו לנגן בכלי זמר אצל גויים, מותר לו להמשיך לנגן בכלי זמר עד שבוע שחל בו תשעה באב. וכמו כן מורה לנגינה, שמלמד תלמידים לנגן על כינור וכדומה, ויש לו הפסד ממון, אם לא ילמד בימים אלה, מותר לו להמשיך ללמד נגינה עד שבוע שחל בו תשעה באב. ונכון להחמיר בזה מיום ראש חודש אב. וכמו שיש להקל בזה למורה שמלמד נגינה, כמו כן מותר הדבר לתלמיד הלומד נגינה בימים אלו.

אסור לעשות ריקודים ומחולות בימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, ואפילו בלא כלי נגינה.

כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שבימי בין המצרים יש להמנע ממשמעת מוזיקה מוקלטת. ומכל מקום, בשמחת מצוה, כגון שמחת חתן וכלה, או בשמחת ברית מילה, או בסעודת פדיון הבן, או בר מצוה, או סיום מסכת, מותר לשמוע שירי קודש שכל המלווים בכלי נגינה, שכל שהיא שמחה של מצוה, יש להקל בדבר.

ושירה שהיא בפה, בלא כלי זמר, מותר לשורר בימים אלה. וכל שכן שיש להקל בזה בשבתות של ימי בין המצרים, ואפילו בתשעה באב שחל להיות בשבת, מותר לשורר שירי קודש לכבוד שבת.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואת הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודונית אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וצאלח בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה ודליה בת חבובה וברוך בן חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידיה בת פאבל ולאה בת דבורה.